

[Rahbæk Møller]

partier, der offentligt har givet udtryk for tanker, der ensidigt er til fordel for de bedst stillede i dette land: skattelettelse for formueejere og for højtlønnede. Jeg har bemærket, at regeringen i betænkningen har tilkendegivet, at »byrdefordelingen ikke ændres til ugunst for personer med lave indkomster«.

Det er da muligt, at de radikale ser denne indrømmelse som en stor sejr, men jeg er nødt til at spørge: er det da ikke hensigten med en skattereform, at den skulle være til gunst for de lavestlønnede? Vi har flere hensigter med en skattereform: forenkling, lukning af huller osv., højt prioriterede ting; men at gennemføre en bedre, en mere social byrdefordeling er og forbliver et af vore prioriterede mål. Da nu de radikale altså er i færd med at binde sig til en skattereform med højrefløjen, med partier, der har et helt andet udgangspunkt, er jeg nødt til at spørge de radikale: er det ikke også de radikales mål, er det ikke en af de vigtigste hensigter med en skattereform at lette de dårligst stillede situation?

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal meddele fremskridtspartiets stilling til de stillede ændringsforslag. Ændringsforslag nr. 1 fra socialdemokratiet, støttet af SF, synes vi ikke om. Det siger vi nej til. Vi skal opfordre alle til at stemme imod det, fordi det er et forslag, som forringer det skattetekniske område.

Ændringsforslag nr. 2 fra ministeren og de radikale vil vi gerne støtte, fordi det indderegter teksten og forbedrer forslaget.

Så er der et ændringsforslag nr. 3, som ikke er stillet, men som egentlig burde have været stillet af os. Det skulle have lydt således: »Indkomstskattesystemet ophæves.« Det var den skattereform, man burde vedtage. Den burde kun bestå af disse to ord. Det var ganske let. Det var den rigtige skattereform at vedtage. Det er det, vi vil kæmpe for. Nu har vi fået at vide, hvad en række partier vil kæmpe for, men det, vi vil kæmpe for, er altså at få den reform gennemført, der hedder: »Systemet ophæves.«

Når man har haft fornøjelsen at være medlem af folketingets skatte- og afgiftsudvalg og f.eks. oplevet det seneste samråd, vi har haft her til morgen, bestyrkes man i sin tro på, at det er rigtigt at ophæve indkomst-

skattesystemet. Når man læser i dagspressen om, hvordan der laves fiduser, hvordan kan man så blive ved med at påberåbe sig, at man stopper huller? Hele skattesystemet er en si under gryderne. I øjeblikket regner det ganske voldsomt, og man kan næsten se, at skattesystemet har det ligesom landmændenes marker. Det har regnet igennem dem, så det brager, og det plasker voldsomt.

På trods af at vi faktisk i en menneskealder har haft ministre for skatter og afgifter og folketinget et skatte- og afgiftsudvalg, der har hævdet, at man stopper huller, på trods af beslutningsforslag, lovforslag og ændringsforslag i hundredvis, på trods af afgivne betænkninger og professorers og – ja, jeg ved snart ikke hvem – revisoreres, alle muliges udtalelser, på trods af at en masse folk har studeret, brugt hele deres tilværelse på at sætte sig ind i, hvad skat er for noget, på trods af professorer udi skattejura har vi i dette samfund et system, der er en stor si eller også en spand, hvor bunden er rustet væk.

Så er der nogle, der hævder, at skattelettelse virker på den ene måde, og nogle, der hævder, at de virker på den anden måde. Når vi nu snakker om en skattereform, vil det nok være rimeligt at tage fat på det igen. Hvis man hæver den skattefrie bundgrænse fra neden af og opad, virker det altså således, at de svage grupper, folkepensionister, unge under uddannelse, får en skattelettelse på 200 kr., 300 kr. eller 400 kr. mere pr. måned end de, der f.eks. får løn eller vederlag, eller hvad det hedder, som ministre, som folketingsmedlemmer eller som lektorer, eller hvad job man kunne have. Man bliver ved med at påstå fra socialdemokratiets og SFs side, at de er partier, der varetager de smås interesser, men det er dem, der forhindrer, at vi kan få skattebundgrænsen hævet.

Hvis man mener noget med, at man vil hjælpe de svage i samfundet, lad os da blive enige om at hæve den skattefrie bundgrænse fra neden af og opad. Jeg hørte, der blev sagt noget om i frontalen, at hvis det gik, som man ønskede vedrørende overenskomstsituationen, skulle man have den skattefrie bundgrænse yderligere hævet. Hvor er den sag henne? Jeg synes faktisk, at vi undertiden også hører den bemærkning om noget, der tjener folketinget til ære, hvis man får noget vedtaget. Den blev også brugt, da vi vedtog